

2) Na wypadek, gdy art. 76 ust. 2 rozporządzenia nr 1408/71 znajduje odpowiednie zastosowanie: na podstawie jakich kryteriów uznaniowych instytucja państwa miejsca zamieszkania właściwa w przedmiocie świadczeń rodzinnych może stosować art. 10 lit. a) rozporządzenia nr 574/72, tak jakby świadczenia zostały przyznane w państwie miejsca zatrudnienia?

Czy uprawnienie dyskrecjonalne polegające na założeniu przyznania świadczeń rodzinnych w państwie miejsca zatrudnienia, może zostać ograniczone, gdy uprawniony świadomie nie wystąpił o przyznanie przysługujących mu świadczeń rodzinnych w celu działania na szkodę osoby uprawnionej do zasiłku rodzinnego w państwie miejsca zamieszkania?

⁽¹⁾ Dz.U. L 149, s. 2

⁽²⁾ Dz.U. L 74, s. 1

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) wydanego w dniu 12 listopada 2008 r. w sprawie T-281/07 ecoblue AG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 19 stycznia 2009 r. przez ecoblue AG

(Sprawa C-23/09 P)

(2009/C 90/12)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: ecoblue AG (przedstawiciele: C. Osterrieth, T. Schmitz, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylene wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 12 listopada 2008 r. w sprawie T-281/07;
- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 25 kwietnia 2007 r. (sprawa R 0844/2006-1) dotyczącej zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego pod numerem 002871598 „Ecoblue”
- obciążenie OHIM kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd Pierwszej Instancji niewłaściwie zastosował art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, gdyż sporne znaki towarowe nie wykazują minimalnego stopnia podobieństwa wymaganego w celu stwierdzenia prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd.

Wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd Pierwszej Instancji błędnie ustalił, że charakter odróżniający wcześniejszego znaku towarowego, co było postawą sprzeciwu, stanowi zasadniczy wymóg prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd. Sąd Pierwszej Instancji nie uwzględnił tego aspektu sporu i tylko porównał oba sporne znaki towarowe w aspekcie wizualnym, fonetycznym i koncepcyjnym, tak jakby wcześniejszy znak towarowy wykazywał przeciętny stopień charakteru odróżniającego.

Wnosząca odwołanie twierdzi także, że Sąd Pierwszej Instancji nie zastosował poprawnie zasady, zgodnie z którą konsumenci zwracają większą uwagę na początek słów. Ponieważ oba elementy słowne „Eco” i „blue” są jednakowo opisowe, konsument odruchowo kładzie większy nacisk na pierwsze słowo „Eco”, tym samym uznając charakter odróżniający obu znaków.

Ponadto wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo, nie uznając różnicy koncepcyjnej pomiędzy spornymi znakami towarowymi za mającą pierwszorzędne znaczenie.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (Zjednoczone Królestwo) w dniu 19 stycznia 2009 r. – Motor Insurers’ Bureau przeciwko Helphire (UK) Limited, Angel Assistance Limited

(Sprawa C-26/09)

(2009/C 90/13)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Court of Appeal

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Motor Insurers’ Bureau

Strona pozwana: Helphire (UK) Limited, Angel Assistance Limited

Pytania prejudycjalne

Pytanie 1

- a) Jeżeli prawo krajowe państwa członkowskiego stanowi, że koszty wynajmu pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego w następstwie wypadku samochodowym podlegają zwrotowi od osoby ponoszącej odpowiedzialność za wypadek, to czy art. 1 ust. 4 dyrektywy ⁽¹⁾ zezwala MIB na wykluczenie odpowiedzialności za pokrycie tych kosztów, jeżeli odszkodowanie ostatecznie zostanie wypłacone ubezpieczycielowi, który wydał polisę ubezpieczeniową od następstw nieszczęśliwych wypadków obejmującą koszty wynajmu w przypadku nieotrzymania zwrotu kosztów od osoby odpowiedzialnej?
- b) W przypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie 1a), czy dopuszczalne jest, żeby odszkodowanie wypłacone przez MIB było ograniczone do wysokości składki ubezpieczeniowej, w przypadku gdy została zapłacona ubezpieczycielowi, który pokrył koszty wynajmu?

Pytanie 2

W przypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie 1a):

Czy sąd krajowy jest zobowiązany do wykładni umowy w sprawie nieubezpieczonych kierowców, w taki sposób żeby dyrektywa była skuteczna zgodnie z zasadami sformułowanymi przez Trybunał w sprawie C-106/89 Marleasing przeciwko Comercial Internacional de Alimentacion (Rec. s. I-4135)? Innymi słowy, czy „całość norm prawa krajowego”, o których mowa w pkt 120 tiret trzeci w sprawach połączonych C-397/01-C-403/01 Pfeiffer przeciwko Deutsches Rotes Kreuz, (Zb.Orz. s. I-8835) obejmuje umowę w sprawie nieubezpieczonych kierowców?

Pytanie 3

W przypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie 1a):

Czy art. 1 ust. 4 dyrektywy wywołuje skutek bezpośredni?

Pytanie 4

W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie 3:

- a) W celu ustalenia czy przeciwko instytucji takiej jak MIB można powoływać się na przepisy dyrektywy wywołujące skutek bezpośredni:
- i) należy oprzeć się na kryteriach wskazanych przez Trybunał Sprawiedliwości w wyroku w sprawie C-188/89 Foster przeciwko British Gas, (Rec. s. I-3313)?
  - ii) jeżeli ustalenia należy dokonać w oparciu o niektóre (ale nie wszystkie) kryteria i/lub dodatkowe kryteria, to jakie są te kryteria?
- b) Czy tylko do sądów krajowych należy ustalenie czy dana instytucja spełnia stosowne kryteria?

- c) Czy instytucja posiadająca cechy MIB spełnia kryteria pozwalające na powołanie się przeciwko niej na przepisy dyrektywy wywołujące skutek bezpośredni?

⁽¹⁾ Druga Dyrektywa Rady 84/5/EWG z dnia 30 grudnia 1983 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów silnikowych Dz.U. L 8, s.17.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gerechtshof Amsterdam (Niderlandy) w dniu 26 stycznia 2009 r. – Oracle Nederland BV przeciwko Inspecteur der Belastingdienst Utrecht-Gooi/kantoor Utrecht

(Sprawa C-33/09)

(2009/C 90/14)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Gerechtshof Amsterdam (Niderlandy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Oracle Nederland BV

Strona pozwana: Inspecteur der Belastingdienst Utrecht-Gooi/kantoor Utrecht

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 11 ust. 4 drugiej dyrektywy ⁽¹⁾ i art. 17 ust. 6 szóstej dyrektywy ⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie, które chciałoby skorzystać z przyznanej przez te artykuły możliwości (zachowania) wyłączenia odliczenia naliczonego podatku w odniesieniu do kategorii wydatków określonych jako wydatki
- na „wydawanie posiłków i napojów na rzecz personelu przedsiębiorcy”;
  - związane z „promocją przedsiębiorstwa lub innymi przysporzeniami przez osoby, które w stosunku do tych przysporzeń, jeśli zostałyby od nich naliczony lub miałyby zostać naliczony podatek, nie są lub nie byłyby uprawnione do zwolnienia od niego w pełnej lub znacznej wysokości”;
  - związane z „zapewnieniem mieszkania ... dla personelu przedsiębiorcy”;
  - związane z „udostępnieniem możliwości uprawiania sportu i zażywania rozrywki ... dla personelu przedsiębiorcy”
- spełniłoby przesłankę wymienienia kategorii dostatecznie określonych towarów i usług?